

Jag är en son av revolutionen, en son av majsen

I november publicerade den libanesiska nyhetskanalen Al Mayadeen en intervju med Filiberto Rodríguez López, ledamot för FSLN i Nicaraguas nationalförsamling. Vi publicerar här vår översättning av artikeln:

Under en resa till Nicaragua nyligen fick vi tillfälle att tala med den sandinistiske parlamentsledamoten Filiberto Jacinto Rodríguez López, som vi tackar för hans tid och vänlighet.

Kan du sammanfatta de viktigaste stegen i din politiska och yrkesmässiga karriär, hur länge har du varit medlem i FSLN och vad betyder det för dig idag?

Först av allt vill jag tacka er för möjligheten att dela med mig av och offentliggöra många av de värderingar som vi revolutionärer har formats av. Jag vill börja med att säga att jag betraktar mig som en son av revolutionen, en son av majsen. Allt jag är och allt jag har, har jag den att tacka för.

Jag gick med i Sandinistfronten (FSLN) i juni 1979, en månad före den slutgiltiga triumfen, när en grupp unga män och kvinnor kom för att befria Larreynaga, byn jag kommer ifrån som ligger cirka 45 km norr om staden León. Vid den tidpunkten var jag 19 år gammal och sedan dess har jag deltagit i många uppgifter i samband med återuppbyggnaden och skapandet av en ny stat.

Jag upplevde den blomstrande revolutionen, jag var en del av 80-talets härliga ungdom som deltog i kaffe- och bomullsskörden, och också i det stora nationella alfabetiseringskorståget, eftersom befälhavare Carlos Fonseca Amador sade: "Lär dem också att läsa". Nicaraguas folk började frigöra sig från exploateringsens ok efter mer än 45 år av mordisk och korrupt militärdiktatur i form av familjen Somoza, stödd av USA-imperialismen.

Vid den tiden hade landet en analfabetism på mer än 60 procent, som korståget lyckades minska till 12 procent. Detta var revolutionens första stora uppgift och dess betydelse erkändes av FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur (Unesco). Vid den tiden kunde jag som ungdom förstå revolutionens otroliga betydelse. Morden på unga människor för att de ville uttrycka sig och vara fria hörde till det förflutna. 50 000 människoliv gick förlorade i detta första stadium av kamp som ledde fram till revolutionens triumf.

År 1980 inleddes alfabetiseringen, uppbyggnaden av en folkpolis och en folkarmé, grundläggande institutioner för att garantera den inre ordningen och den nationella suveräniteten. Jordbruksreformen genomfördes, jord gavs till bönderna. Arbetar- och bondekooperativ bildades, såsom Augusto C. Sandino, generalen för fria män och kvinnor, drömt om. Kulturministeriet inrättades där vi ungdomar med glädje uttryckte oss, alla konstnärliga uttryck uppmuntrades och främjades.

Vid den tiden blev jag också delaktig i det nybildade kulturministeriet. Jag var med och grundade Teaterkollektivet och jag var med i en grupp som hette Teyocoyani, vilket på nawatspråket betyder "början på saker", och på samma sätt föddes andra konstnärliga grupper.

Med Teyocoyani tog jag examen som skådespelare och instruktör. Vi genomförde fältstudier och gjorde teatern till ett instrument för debatt och kommunikation. För att driva fram förändring studerade vi människors beteende och kritiken, och vi framställde ett estetiskt förslag för teatern i Nicaragua. Vi deltog i de första kampmobiliseringarna eftersom kontrarevolutionen redan 1980 genomförde attacker från Honduras och Costa Rica där man sökte att mörda de första alfabetiseringslärarna. Alltså att mörda pojkar och flickor som förde kunskapens frukt till bönderna, vilket var som ett möte mellan två världar av lärande mellan stad och landsbygd, det var som ett syskon som undervisade den andra med läkarnas och lärarnas kunskap.

Vilket brott hade vi begått?

Inget kamrat! Vi ville bara ha ett fritt och självständigt hemland och bygga det på det sätt som våra hjältar drömde om; heder och ära åt våra hjältar och martyrer. Sedan kom ett krig med allt större aggression på alla områden. De blockerade oss ekonomiskt och försökte förstöra allt som revolutionen byggt upp: skolor, broar, verktygen för att bygga upp samhället. De mördade våra ledare och förde ett ihållande 10-årigt krig mot oss.

Ungdomen organiserades enligt lagen för att göra patriotisk militärtjänst, de äldre i reservbataljonerna och ungdomarna i de irreguljära stridsbataljonerna (BLI), inför det fruktansvärda krig som organiserades och finansierades av den USA- imperialismen, av den mordiske och kriminelle Yankeeen. Det var år av kamp för ett fritt hemland eller död, och tack vare ungdomarnas och det organiserade folkets hjältemod kunde vi kämpa in i det sista. Men det kostade ytterligare 50 000 ärofulla och värdefulla ungdomar livet.

Nicaragua lämnade in en stämmingsansökan till Internationella domstolen i Haag (ICJ), som dömde Förenta Staterna att betala 17 miljarder dollar i ersättning för de skador som de orsakats på vår ekonomi, men USA har vägrat att följa domen och vi fortsätter till denna dag att kräva att domen ska följas.

Jag genomlevde allt detta, jag deltog i olika uppgifter, särskilt i kulturbrigader i krigszonerna. Jag genomförde min gymnasieutbildning på lördagar på ett institut som skapats för arbetare och bönder som inte hade tid och möjlighet att studera på annat sätt. Jag arbetade som film- och tv-skådespelare i Nicaragua och blev ersättare i parlamentet 2002. Sedan studerade jag juridik och har jag suttit i parlamentet sedan dess.

Hur analyserar du landet från ditt perspektiv som parlamentariker?

Nicaragua är idag ett fritt, suveränt, oberoende och självständigt land. Vi respekterar lagar och internationell rätt. Vi blandar oss inte i andra länders inre angelägenheter. Vi utövar solidaritet mellan folken och främjar vänskapliga och samarbetsinriktade förbindelser. Vi har en direkt demokrati i landet och vår hållning är kristen, socialistisk och solidarisk.

Befälhavare Daniel Ortegas återkomst till regeringen 2007 tillsammans med kamrat Rosario Murillo som vicepresident har inneburit att folket har återtagit makten. Befälhavare Daniel har utropat folket till president och det är folket som styr, de som arbetar och som producerar välståndet.

Detta innebär att resurserna måste förvaltas väl och att folket skall återfå de rättigheter som de förlorat under tidigare underdåniga, korrupta och förrädiska regeringar, såsom fri sjukvård, fri utbildning, byggande av fler och bättre skolor, avgiftsfria universitet, fler och bättre hälsocentraler, mer än 20 nya sjukhus, vägar, elektrifiering, mödravård, omsorg för mödrarna till våra hjältar och martyrer, barnomsorg, förskolor, säkerhet för medborgarna. Vi bygger en kustmotorväg längs vårt lands Stillahavskust och stärker landets institutioner.

Vi är det säkraste landet i regionen. Vi bekämpar narkotikahandeln och den organiserade brottsligheten och vi har skapat en samhällelig skyddsvall för att förhindra att narkotika sprids inom landet och vi har också återupprättat rätten till jämställdhet mellan könen.

Enligt Yankee (Förenta Staterna) kan detta inte tillåtas fortsätta eftersom Nicaragua är ett dåligt exempel för andra länder som visar på hur man växer ekonomiskt och hur man förändrar sin fysionomi. Det är farligt och det är därför som regeringen i USA anser att sandinisterna måste avlägsnas från makten.

Det var då de organiserade ett försök till statskupp, de mest bakåtsträvande och reaktionära krafterna i landet samlades och över en natt hände det som de hade arbetat på i hemlighet, i ett format som redan tillämpats i andra länder som Venezuela. De försökte störta vår regering, vilket de inte kunde göra på 1980-talet eftersom vi försvarade revolutionen med vapen i hand. De blockerade motorvägar, satte eld på universitet, förstörde tekniska institut och spred skräck genom att mörda poliser, tortera och döda politiska ledare bara för att de var revolutionära sandinister och för att vi växte ekonomiskt (mer än 250 militanter, ledare och poliser dödades, hundratals skadades och lemlästades).

De bröt friden och lugnet i vårt land. I detta deltog privatföretag, storkapital, ortodoxa delar av den katolska kyrkan och de flesta icke-statliga organisationer. Dessa var instrument för en ekonomisk injektion som förstörde vår ekonomi, men befälhavare Daniel och kamrat Rosario sade att "Nu får det vara nog, vi kommer att styra landet och tvinga fram inre ordning".

Du har fått ta emot många angrepp från höger. Vilka viktiga lagar har du stött och godkänt, vad var deras ursprung och vilka var deras effekter?

Personliga angrepp har inte varit av intresse för mig, det viktigaste är vad vi gör för landets bästa. I detta sammanhang var det första som regeringen gjorde att utlysa en amnesti för att garantera landets stabilitet igen. Detta var i sig en principiell handling, en gest i ett godsint styre som sade att "vi stannar alla vid det här". Men amnestilagen hade ett ledord som var åtagandet om "icke upprepning" och den mänskliga avskrädeshögen, som trodde att detta var ett spel, bröt mot detta när de lobbade över hela världen och bad om sanktioner mot vårt land. Allt med godkännande och stöd från Yankee som alltid är fast besluten att förstöra vår revolution. Så detta innebar att rättvisa började tillämpas, vi skapade nya lagar och reformerade befintliga.

Vi skrev en lag för att garantera en kultur av dialog, försoning, arbete och fred. En sanningskommission inrättades för att utreda hur händelserna hade gått till och för att rapportera om dem till nationalförsamlingen. Vi skapade lagar för att ta hand om offren för kuppöversöket ur en psykologisk synvinkel och andra grundläggande behov för att återintegrera dem i det sociala livet.

Vi skapade även lag 1055, för Försvaret av Folkets rätt till Självständighet, Suveränitet och Självbestämmande för Fred. Vi skapade Regelverket för Utländska Agenter och ett regelverk för icke-statliga organisationer i landet. Denna reglering av icke-statliga organisationer, som i dag kallas ideella organisationer [*red. anm.: NPO, Non-Profit Organisations*] är kanske den mest kontroversiella eftersom vi var tvungna att upphäva många juridiska personer som inte var i linje med inrikesministeriet i sina finansiella rapporter. De bröt mot de mål som angavs i deras stadgar och de flesta kunde inte förklara hur mycket resurser de hade eller var de kom ifrån. Lagreformen innebar att bekämpa dessa parasiter som levde av smulor som donerades till dem och som fick resurser som de använde för att skada landet. Sedan började vi att tillämpa rättvisan enligt lagreformen.

Vi kom ut starkare med en ny rättslig ram i landet. Rättvisan tillämpades på förrädare mot hemlandet och på dem som ville smicka sig med jänkarna. Många lämnade landet och är på flykt undan lagen, brottslingar som mestadels befinner sig i Costa Rica. Andra ställdes inför rätta och dömdes. Dessa skickades sedan till "Drömlandet" (USA) där de uppfyller sin amerikanska dröm och har skapat sig virtuella plattformar för att förtala, smutskasta, ljuga och tala illa om befälhavare Daniel, kamrat Rosario, de andra ledarna i vårt land och vårt lands framsteg.

För vår egen del vidhåller vi vid vårt slagord "DE KUNDE INTE, OCH DE KOMMER INTE ATT KUNNA".

Vi är i processen i att bygga upp vårt land igen, vi är ett hårt arbetande och värdigt folk som vill leva i fred och lugn. Vår

befälhavare Daniel har varit en evig kämpe för fred och självständighet, och har stått upp mot sanktionerna och emot Yankeens övergrepp.

Vi bjuder in dem till att komma och lära sig sanningen. Vi vill att de ska komma hit och se att vi inte är ett land som sträcker ut handen för att tigga, utan ett land med öppna dörrar, där de kan uppskatta vår rättssäkerhet och de investeringsmöjligheter vi kan erbjuda. Att affärsmän kommer och investerar för att skapa välstånd och arbetstillfällen. Tacka gudarna att vi är goda betalare till våra kreditorer och vi därmed kan få lån som hjälper oss att omvandla vårt land.

I FN fördömde först majoriteten av länderna den kriminella blockaden av Kuba, sedan röstade 128 länder mot tillämpningen av ensidiga tvångsåtgärder mot medlemsländer. Hur försvarar sig det sandinistiska Nicaragua mot denna olagliga praxis, som påtvingas av Förenta Staterna och dess allierade?

I den senaste omröstningen i FN den 3 november röstade 187 länder mot blockaden av Kuba och bara två fortsätter att rösta för denna kriminella metod för att kuva vårt broderfolk. Det är USA och "Israel" [*sic* som påtvingar sina viljor med sina gevär. Kom ihåg att FN fungerar i enlighet med medlemmarnas pengar och det är USA som bidrar mest ekonomiskt, vilket innebär att solidariteten från de andra folken i världen inte är till någon nytta om de inte utövar sin egen suveränitet. Personligen anser jag att FN är värdelöst, eftersom Washington inte följer resolutionerna från detta organ, precis som man inte följer Internationella domstolens beslut om att kompensera oss för den förstörelse man orsakade oss med kriget på 80-talet.

USA har infört omoraliska sanktioner mot oss, både mot landet och mot våra främsta ledare. Vi står ödmjukt emot utpressningsförsök och påtryckningar som befälhavare Daniel säger "på våra knän inför Gud" och bygger det land som Nicaraguas söner och döttrar drömmer om. Vi skapar allianser och samförstånd och vi har inget annat val än att uppmana alla nationer att kämpa för att vara fria, självständiga och oberoende, att bryta underkastelsen inför Yankee-invaderaren som besegrades i Nicaragua av Augusto C. Sandino, generalen för fria män och kvinnor. Endast på detta sätt kommer vi att bygga en stark multipolär värld som kämpar tillsammans för att göra slut på kolonialismen.

Vårt slagord i Nicaragua kommer även i fortsättningen att vara ?FRITT HEMLAND ELLER DÖDEN?.

Översättning: Joel Assarsson

[Soy hijo del maíz, hijo de la Revolución](#)]

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish **123 589 0975** eller Pg **40 54 11 ? 0**

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG **23 57 15 ? 0** ELLER Swish **123 182 37 72**